

Halljából laborom tagjai,
Apraja és nagyjai

Sörös fiúk, márkás lányok,
Széken ülők és terminálók,
Horgászok és sakkmesterek,
Software-sek, hardware-sek,
Füstölgők és nem dohányzók,
Férjezettek és leányzók!

Nagy kövérek és kis soványok!

Elétek én most kiállok.

Labortagok!

Tartogatok

Pár kellemes percet:

Irtam egy verset.

Megelőzve nevetést és mókát

Elmondok nektek egy ódát.

A műsort mindenki várva várta

Rátérek hát a tárgyra.

Legyen a zajnak most vége,

Következzen a Labor meséje.

Pár kurta, kissé agyafurta rimben

Merőben előnyben részesítem

a LÉNYEGET

És mindazon TÉNYEKET,

Melyeket minden jelenlevő átélhetett

/ Miközben tűzoltóvá képeztek. /

A történetet régről kell kezdeni
Akkor nem volt más csak a SEMMI.
Az URAL-tól indult itt is minden,
Elektroncső volt szinte minden itten.
Akkor még nem szerveztek minket,
Csak később, mikor megkaptuk a Minszket .

Néhány szóban emlékeztetek,
Micsoda hős idők voltak ezek.
Ott volt a gép 16 K-val,
Operátornak Hegedüs Zsuzsával.
"Szbojos" volt aszalag, ugrott a nyomtató,
Nem segített szervezett oktató.
Aludt az ügyeletes felületes.
Egy programot órákig hagytak futni,
Dömösitől nem lehetett gépre jutni.
A vezérlőpulton állt a sör.
Igen a SÖR. Nem úgy, mint máma.
/ A pálinka meg ott volt a csizmába'./

Szóval ezek szép idők voltak,
A bulikban hajnalig daloltak.
2 Ft. volt a kávé, a szóda harminc fillér,
Hol van ma olyan, ki ennyiért mér?

Nöttek az igények, hiányoltunk több K-t,
És több turnusban megjártuk az NDK-t.
Ott hallottunk sok jót és szépet,
Rövidesen megkaptuk az új gépet.

Ekkor már helyszűkében voltunk, hiába,
Beköltöztünk egy régi iskolába.
Ez nem ment gyorsan, csak fokozatosan, szépen,
Először csak a gép állt a tornatermében.

Bontottak ott mennyzetet, falat,
Igy az építkezés bizony lassan haladt.
Ami ezután következett,

- Hála néked Építő Szóltatkozás! -

Hogy ne kelljen a jobokat áthordani a téren,
Építkezni kezdtünk mi is kérem szépen.

Képviselve volt ott az egész szakma,
Közösen építettünk, nem maszekba.

Nagy volt ott a BÜZ!

/ Nem a Tűz! /

Ha zsebkendőd otthon feledted,

- Így orrod elé nem tehetted -

Érezted, hogy a heves, ~~kisüstitivel vegyes~~

Sóderrel és kisüstitivel vegyes

Illat, és áporfelhő

Egészen az orrodig feljő.

Miközben az épület szépült,

Fejünk egyfolytában szédült

E ritka szag rohamától.

Elegünk volt ily aromából!

Fogaink nem fültek a malter evéshez

- Bár a minkásod nem szoktak a jövő-menéshez -

Az építkezés így már gyorsan haladt.

Nekünk hátra más nem maradt:

Át a téren keresztül-kasul

Költöztünk a suliba vadul.

Kivert közfalakon,

~~Füvny~~ Ablaktalan, rozoga ablakon,

A WC-be félve belesve,

Pincékbe, szobákba remegve beesve,

Drótra, kábelre rábukva, kiáltva

Foglaltuk az esti imánkba:

Ó, Oskolák Fejedelme,

Kinek a terjedelme

Magában is szédítő!

Meddig lesz benned építő

E szorgos munka?

Mikor hagynak már magunkra?!

Igy otthagyva a régi Alma-Matert,

Itt hetekig takarítottuk a maltert.

Dicsőségünk - a tiz és a negyven -

Azóta malteresak mind a ketten.

Mikor aztán vége lett, és pihegve-lihegve

Nyugodtan ültünk székeinken pihenve,

Mert dolgoztunk akkor eleget,

Kivántunk végre egy kis meleget.

Teljesült.

A gépről a zománc teljesen lesült.

Kapkodtuk a poroltót sietve egymástól,

Különdíjat kaptunk gyorsanoltásból.

Mivel gyakorlatunk volt az építő munkában,
Helyreállítottuk ezt is hamarjában.
Sikerült acsávéból tisztán kimásznunk,
Azóta működik tűzoltó brigádunk.
Hogy elejét vegyük a hasonló esetnek,
Hasznos tanfolyamokat szerveznek.

Ezután jött az engedélyek kora,
E nélkül nem mehettünk sehova.
Ez kellett, hogy eljussunk a lemeztartó polcig,
Nem maradhattunk bent, csak este nyolcig.

Mondom benne voltunk az építő munkában nyakig,
Nem is pihentünk, csak néhány hónapig.
Hogy teremtsünk magunknak egy "kulturális" zugot,
Elkezdtek építeni a KISZ-Munkahelyi klubot.
Volt egy szoba a pincében. Toldozott-foltozott,
Rendbehozataján mindenki dolgozott.
Gondoltunk mindenre: TV-re, magnóra.
Megérte. A klub üres azóta.

Nem csak itt bent folyt a munka,
Otthon sem maradtunk magunkra.
Mondhatom ott is keményen kiálltunk,
Több tucat gyerek van minálunk.
Hanem a gyermekáldások lassan elmaradnak!
Férfitársak, a vállalkozókedv lankad?

Azért itt is végeztük dolgunkat,
Sokan látogatták Laborunkat.
Mit mondjak? A Labort Futtatjaák.
Ha errejár VALAKI, neki megmutatják.

A bevezetőt ezzel zártam,

Az elmúlt éveket elétek tártam.

Túlozva egy kicsit a lényegét,

Görbe-tükrözve a megtörtént tényeket.

E verset befejezni mégis úgy kéne',

Ahogy ameséknek általában lenni szokott a vége:

Eddig tartott a mese a tegnaptól a máig,

Boldogan éljetez még mindnyájam sokáig.